

Tlučná

Kraj: Plzeňský

Správní obvod: Nýřany

Nadmořská výška: 330 m n. m.

Počet obyvatel: 3 249

Adresa URL: www.obec-tlucna.cz

Okres: Plzeň-sever

GPS souřadnice: 49.724253N, 13.235342E

První pís. zmínka: 1115 (910 let)

PSČ: 330 26

Historie obce Tlučná

Vladislav dux monio Kladrub dedit terra, in villa Telcna. Píše se rok 1115, český kníže Vladislav I. daruje zemi ve vsi Tlučná klášteru Kladrubskému. Jméno zřejmě vzniklo z obecného „tluč“, značící ječmen nebo jiné obilí stlučené (tluč, obilní šrot), kterým se živilo místní obyvatelstvo. Také Telzna, Tlcna či Tlučná, je obec při Vejprnickém potoce 8 km západně od Plzně ve výšce 343 m n. m. Na listině knížete Bedřicha z roku 1186 se připomíná v Tlučné celé popluží, v papežské listině z let 1234-5 je ve výčtu vsí opět Tlučná potvrzena Kladrubským benediktýnům. Dle chotěšovského urbáře z roku 1367 klášter a premonstrátky vlastní v Tlučné devět a půl země.

Po celou tuto dobu žili v Tlučné také svobodní rolníci, drobní zemané, u vladyků převládají osobní jména Oldřich. V předhusitské době zde byly čtyři zemanské dvory, jeden poddaný (sedlák) nejméně dva poddaní (chalupníci) a několik poddaných chotěšovského kláštera. Objevují se jména Dětleb, Zachař, Dětrich, Oldřich - vnuk a také Rupert (Ruprecht, Robert), roku 1408 nazývaný rytířem, z tlučenských vladyků nejmajetnější. Vidíme jejich erbovní znamení - břevno kosmo přetínající štít. Císař Zikmund v roce 1434 daruje popluží s krčmou Oldřichovi, který se významně podílel na vítězství nad husity v západních Čechách. Právní nejistotu na popud zemského správce Jiřího z Poděbrad ukončil až roku 1454 mladý král Ladislav. Daruje královskou odúmrť bratrům Zdeňkovi a Janovi z Lukavice. Nikdo z tlučenských vladyků neprotestuje, zřejmě zemané kosého břevna vymírají po meči. Dva největší poplužní dvory, Kuželovský a Zachařovský, nakonec kupuje klášter chotěšovský, jemuž patřila většina poddanských usedlostí. Probošt ves zastavil v roce 1515 Jindřichu Loskému z Rabštejna, kterou dědí dcery Kateřina a Mariana. Král Ferdinand r. 1549 právo to převádí na Jiříka Strojetickeho, erbu jeleních parohů, manžela Kateřiny za zásluhy proti Turkům. Jiřík staví tvrz a r. 1574 je prvně uváděn ovčín s tisícem ovcí. Vystavěl mlýn, krčmu, rybníky a také 8 nových chalup. Syn Jindřich a poté r. 1603 vnuk Jan Jindřich dědí tvrz i majetek v Tlučné, uvádí se 96 poddaných. Odchází však na Křimice, kde dědí po své matce, podruhé vdané za Purkarta Točnicka a Tlučnou po něm získává Sezima z Vrtby, nejlepší přítel, neboť urozený a statečný rytíř Jan Jindřich Strojetickeý v roce 1627, povýšen do stavu panského, umírá r. 1646 bez potomků.

Také za třicetileté války (1618-1648) Tlučná trpěla. Vrchnost zjišťuje, kolik je v zemi nekatolíků: sedláci, chalupníci, podruzi a čeled' ve dvoře - celkem 47 lidí, z toho 25 mužů, 19 žen a 3 děti. Těm nejstarším bylo 77 let. Mezi příjmeními nacházíme Mašek, Pužman, Václav, Rob, Tolar, všichni byli katolíky. Z berní ruly r. 1654 se dovídáme, že v Tlučné žilo 8 sedláků (6 pustých), 9 chalupníků. Panství patřilo kněžně Barboře Eusebii z Brandenburku a ve vsi se vyskytovala příjmení Bek,

Boháček, Havel, Jíra, Kristl, Velíšek. R. 1701 se připomíná František Václav z Vrtby, majitel panství. Obyvatelé bydlí v dřevěných domcích, u nichž byly zahrádky se švestkami. Přibyla nová příjmení: Karpíšek, Krš. Uvádí se pomístní jména: Draganec, Němčí důl. V roce 1830 dvůr a panství v Tlučné odkázáno Janu Karlovi, knížeti z Lobkovicz za to, že Františku Josefu z Vrtby zachránil život. V roce 1838 bylo ve vsi 238 obyvatel, panský dvůr, hostinec, ovčín, hájovna. Sommerova topografie uvádí, že půda kolem Tlučné je méně úrodná, písčita se štěrkem. Pěstuje se zelí, luštěniny, řepa a brambory. I louky jsou horší kvality. Obec náleží k faře Vejprnice, kde se nachází kostel sv. Vojtěcha, postavený 1722-26 hrabětem Františkem Václavem z Vrtby. Rozvoji obce přispívá využití černého kvalitního uhlí, kterého je v podzemí dostatek. Zemědělská obec se postupně přetváří v hornickou. Osídlení vsi před r. 1115 dokazuje lokalita mohylového pohřebiště, kulturní jámy se zlomky keramických nádob či zbraní v okolí. Vyvýšine Němčího dolu vévodí Boží muka s vytesaným L. P. 1078....

